

La conducta humana a la llum de la teoria de l'evolució

Francesc Lozano Winterhalder

Josep Fatjó

De vegades descuidem que som un producte de l'evolució, però la ciència sap molt bé que el nostre comportament està regit pel nostre cervell i aquest conté tendències molt profundament enregistrades en temps passats.

L'evolució és el procés segons el qual els caràcters hereditaris d'una població d'organismes canvien amb el pas de les generacions. Aquests caràcters són l'expressió dels gens que es transmeten en la reproducció. Hi ha dos mecanismes que impulsen l'evolució: la selecció natural i la deriva genètica.

L'home de Neandertal és una espècie extinta que visqué a Europa i el Pròxim Orient i si bé va ser considerat com una subespècie de l'Homo Sàpiens, actualment es considera una espècie diferent.

L'única cosa demostrable sobre la naturalesa humana és que és un producte de l'evolució. L'evolució és un fet i dins d'aquesta evolució, l'adaptació social ha suposat i suposa avantatges, però també des ajustaments. El comportament és un aspecte social de la conducta humana.

El comportament humà és un conjunt de comportaments exhibits per l'ésser humà i que estan influïts per la biologia i la cultura i també per l'ètica i les relacions socials.

L'Eocè és l'època geològica que començà fa 56 milions d'anys i s'acabà fa 33 milions d'anys. L'Antropocè és el nom d'una possible nova era geològica que s'ha proposat que comença amb la Revolució Industrial o bé amb l'explosió de la primera bomba atòmica. No es tractaria d'un període geològic, pròpiament dit, sinó de l'època en que l'activitat humana ha començat a generar efectes massius a nivell planetari.

Quan diem que som éssers racionals estem fent referència a la capacitat de pensar, això ens permet crear nous coneixements, comprendre la informació, etc. Aquesta part que es desenvolupa en el nostre cervell, pot ser més freda, objectiva i lògica i per tant ens permet desenvolupar les activitats d'una manera més eficaç.

Quan diem que som éssers emocionals vol dir que ens deixem portar per les emocions i els sentiments, és a dir, per allò que sentim. Gràcies a això som capaços de connectar amb la resta dels humans. A més ens permet, també, actuar ràpidament en situacions de perill imminent i per això és una part essencial de la nostra vida perquè sense les emocions no hauríem pogut sobreviure. No sempre han d'anar de la mà (la part racional i l'emocional) i es poden contradir entre elles i, fins i tot, ens poden portar a una situació de bloqueig. Alguns exemples de les relacions de parella poden ser força evidents.

Richard Dawkins *El gen egoista* (Oxford University Press), explica les bases biològiques de la nostra conducta i és una obra divulgativa sobre la teoria de l'evolució i s'interpreta aquesta des del punt de vista del *gen* en lloc de l'individu.

Marvin Harris *Nuestra especie* (Alianza Editorial) es pregunta com eren les primeres societats i els primers llenguatges humans i quins aspectes de la condició humana estan inscrits en els nostres gens.